

UNA NOVEL·LA AMB ATRIBUTS

Text: **Salvador Iborra**
salvadoriborra@gmail.com

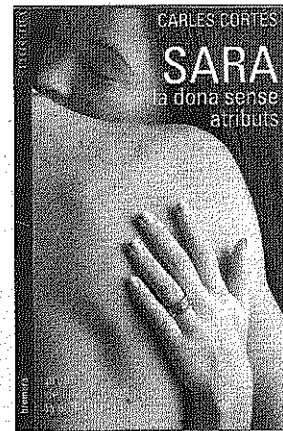
La darrera novel·la de Carles Cortés no és una novel·la eròtica. Guanyadora del darrer premi de literatura eròtica de la Vall d'Albaida, anomenar-la només així seria no fer-li justícia, perquè en aquesta obra, que publica Bromera, tenim una de les millors novel·les en el panorama català d'enguany.

Cortés, que entre altres coses és narratòleg i especialista en l'obra de Mercè Rodoreda, aplica tot els seus enginy i coneixements en una novel·la que si bé s'ha endut el premi que s'ha endut, bé podia haver-se'n endut qualsevol altre. Amb *La dona sense atributs*, clara al·lusió a l'obra de Musil, potser en aquell sentit en què tots dos protagonistes de sengles obres no posseeixen cap virtut que no

Una història de gigolós experimentats, universitaris joves, dones madures, homosexuals, drogues, tragèdia...

hagen conreat ells mateixos o pot ser en el sentit de la recerca d'objectius arribats a un punt de l'existència, Cortés ens conta la història d'una dona que té dos noms i d'un home que també en té dos, si no més, i on cada nom respon a una vida distinta i secreta de l'altra. La dona és una dona gran, culta i independent, i vol gaudir de la sexualitat sense cap compromís emocional ara que, al seu parer, encara es troba a temps. Amb una intensa relació de sentit amb el conegut estudi sociològic de Bauman, *Amor líquid*, que descriu les paradoxes conceptuals que s'estableixen entre desig i amor, jo i l'altre, protecció, destrucció, autodestrucció, solitud o llibertat, Cortés dóna veu a una protagonista que es parla a si mateixa com mirant d'aclarir-se la seua història. Una història de gigolós experimentats, d'universitaris joves, de dones madures, d'homosexuals, drogues, tragèdia, violència i tot, al contrari del que puga semblar, sense tòpics; se la

podria qualificar de qualsevol cosa: rabiosa, eròtica, colpidora, emocional, sensible, apassionada i fins i tot, qui sap, a ulls de certs lectors, subversiva i provocadora. Amb un tractament precís i profund de la psicologia dels personatges i centrada en la figura de la dona en relació amb ella mateixa a través del món, és una novel·la que cuida el detall i que n'és plena. Detalls de la mena que que cridarien l'atenció del mestre Nabòkov al seu curs de literatura europea en parlar d'Emma Bovary o de *Mansfield Park*, detalls que construeixen, cisellen, delicadament eixe món interior dels protagonistes amb els qui no podem sinó identificar-nos a poc a poc mentre llegim i ens deixem atrapar en el seu món coherent i para-

anomenava palimpsests (fragments que ens remetien a altres texts anteriors), la novel·la gaudeix també d'enigmes amagats per ser descoberts, com ara la relació de noms bíblics amb els seus personatges, o els títols dels capítols que coincideixen amb cançons d'Edith Piaf, detalls de certa estructura al·legòrica que ens diu secretament allò que de manera directa no es podria explicar, que fa que el llenguatge literari s'assemble a la música, l'art més abs-

dóal a l'hora que arriba a commoure'ns. Perquè Cortés és un arquitecte de la novel·la, un compositor i director d'obra a la vegada, i no defrauda.

La novel·la és per emocionar-se, i també per a fer-nos pensar. Carregada d'allò que Kristeva anomenà intertextualitat, o Genette

tracta de totes, i que ens faci reflexionar sobre el llenguatge mateix.

Però si alguna cosa és la novel·la és sensual. No debades ha guanyat aquest premi: carregada d'escenes eròtiques, si és el que volíem trobar, no ens defraudarà. Així com aquella *Las edades de Lulú*, d'Almudena Grandes, al tercer o quart capítol ens avorria mortalment, car si les escenes de sexe les havia escrites fantàsticament bé, la resta de la novel·la no; la novel·la de Cortés és rica en els dos àmbits. Hereva del bon gust d'una Maison Tellier, de la fogositat d'una Justine, i de la cruesa quan vol, d'un Henry Miller, aporta tot l'encert d'un bon escriptor a la tradició d'un gènere que avui dia no pot evitar resultat una magnífica barreja de molts i que amb novel·les com aquesta, bé que la tenim.

La dona sense atributs

Carles Cortés

Editorial Bromera, Alzira, 2009
240 Pàgs. / 19 €